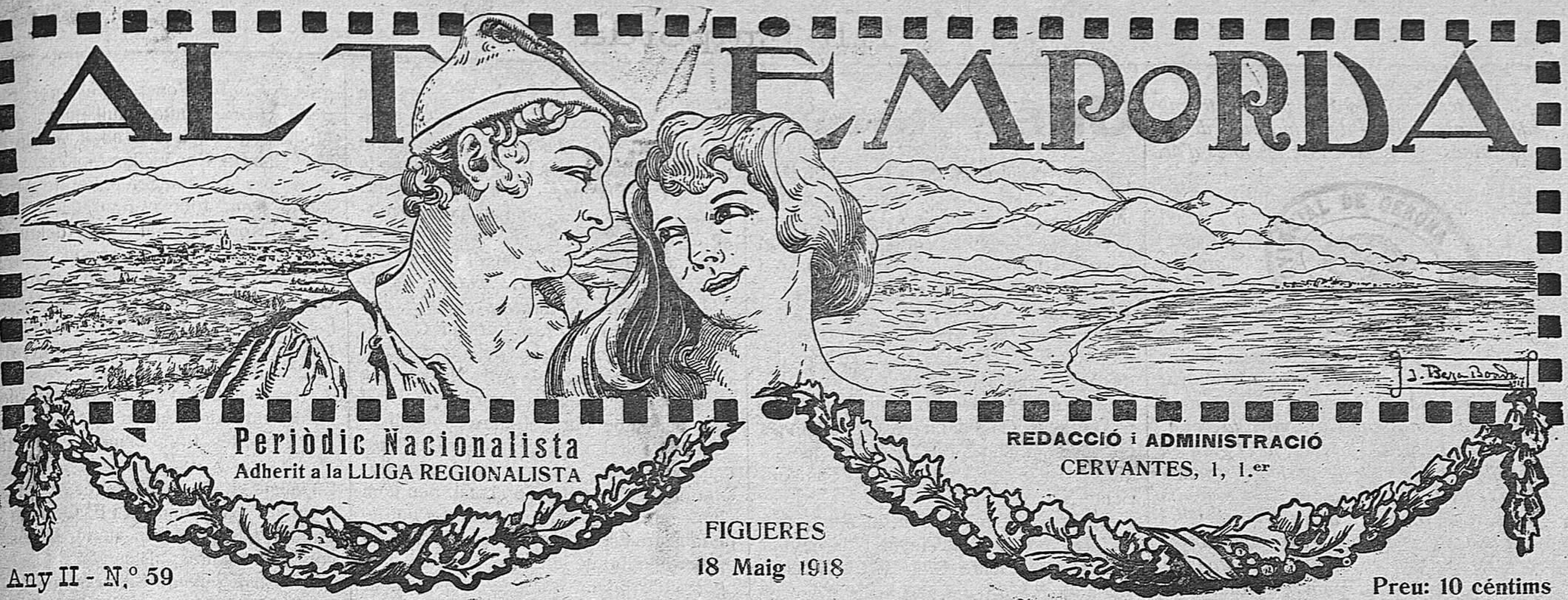


ALT EMPORDÀ



Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.^{er}

FIGUERES
18 Maig 1918

Any II - N.º 59

Preu: 10 cèntims



DIÀLEG IMAGINARI
entre un periòdic de luxe i un periòdic de chantage que podria tenir lloc en la ciutat de Figueres, a 384.000 kilòmetres per davall de la rialla irònica de la lluna.

III

Periòdic de luxe:—Som nosaltres, els periòdics que tenim una moralitat per norma del nostre actuar, els que ens hem de veure escarnits amb les teves procacitats avalades per una irresponsabilitat de què en fas gala. Aquí hi escaurien unes disquisicions sobre la immoralitat en la premsa prenent-te a tu per model; però com que el teu cervell és inaccessible a tota idea que es vulgui elevar d'arran de terra, és per això que més val que m'estalviï la perorata.

Periòdic de chantage:—Talent tens tu l'orgull del poderós que refusa de parlar amb el seu inferior.

Periòdic de luxe:—No és que sigui veritablement un orgull aquesta prevenció meva de discutir amb tu seriosament: és més aviat una conseqüència de la nostra diversa posició espiritual. Recordat que algunes vegades has hagut de dir que no m'entencies en els meus escrits perquè jo volia arribar a una perfecció a què tu no gosaves d'arribar, rèplica ben diversa de les meves, que sempre haurien hagut de ésser a base de la teva deficientíssima confecció, dels teus escrits vergonyosament mal fets, posats sempre a l'abast de totes les intel·ligències de granota. En fi, dec dir-te que jo no soc escrit per als tontos.

(El reporter apunta aquí una ganyota

del periòdic de chantage, qui pren la paraula:)

Periòdic de chantage:—Es fàcil la manera que tens tu de definir les coses i les orientacions, adjudicant-te'n sempre la perfecció. Però has de saber que tampoc ets tu desproveït de tares i defectes que et cauen al damunt, més que per manament propi, per conseqüència de la teva incorporació en la disciplina d'un partit que jo no conceptuo perfecte ni sanament orientat.

Periòdic de luxe:—Enc que tu no conceptuïs aquell partit prou digne de merèixer els teus elogis, no vol dir això que ell es trobi fora del marge d'una actitud elogiuable per aquells qui tenen una major comprensió de la política pura i honrada, i no han de menester recordar-se de l'import de la cotització per a mesurar els seus comentaris.

Periòdic de chantage:—Però a Vilademuls...

Periòdic de luxe:—Què cosa vol significar aquesta paraula que en la teva probresa intel·lectual vas repetint d'ençà que te la trobares en la boca per primera vegada? Què vols aconseguir amb aquesta obstinació teva de parlar d'una cosa en la qual hi tens el terrat trencadís? Soc jo el que tinc de parlar-te de chantages ignomiosos que has realitzat aprofitant-te de la patent de cors que creus tu que el dona el subtítol d'*independent* amb què adjectives el teu titular antigramatical,— que fins en això ets defectuós. Soc jo el que vui tirar-te en cara la teva actitud passada, la teva manca de noblesa durant una campanya electoral, coronada amb un canvi que solament un de la teva condició podia dur a cap; o sia: començar la campanya electoral a favor d'un candidat, i acabar-la propugnant per un dels seus adversaris... que pagava millor. Soc jo el que puc parlar-te de la teva poca pulcritud en usar de mitjans de propaganda que et feren baixar al teu veritable nivell inefecte en el desenrotlló d'aquella mateixa

campanya, arribant fins a fer servir el nom respectabilíssim d'una dama per instrument de les teves indignitats en un escrit inclòs en un dels teus números que l'ètica de l'home al qual volies defensar amb aquell escrit ignomios no deixà publicar. Soc jo el que puc parlar-te, puix en tinc proves, d'altra llei de bescantament que has realitzat per no haver volgut accedir a les teves peticions. Soc jo el que podria fer-te aparèixer en tota la teva indignitat, i no obstant durant varies campanyes electorals he prescindit de la teva aparició, podent fer-ne arma contra els candidats que de tu es servien en la propaganda, posant a prova el seu desurrellament si et desconeixien, o bé la seva manca de pulcritud si et coneixien i t'acceptaven tal com eres. —

Totes les habilitats professionals de reporter hom va haver de posar a contribució per a poder seguir al qui parlava en la seva improvisada invectiva. Però vàrem aconseguir el nostre propòsit, recollint tot el que portem escrit i encara molta cosa més d'interessant que en el nostre número vinent l'articulista explicarà.

Hom va poder fixar-se en què el nan que en la conversa havia el nom de periòdic de chantage suava tinta, sense metàfora.

ROSABELLA.

Al Sant de la Iglésia de ciutat

Per al Rnd. Julius Fàbrega

Floreix en vostres mans la benedicció, o Sant! que sou alçat sots les arcades velles del vostre temple just donat a la remò dels precés que endevineu mig closes les parpelles.

Un poc el vostre gest s'escampa en la cremó dels ciris que han encès les pietats novelles, i us el destria avui nostra invocació dels atributs d'amor de les altres capelles.

O Sant, o Sant, o Sant! Haveu un aire lent en el vostre posat, i el nostre pensament vós el feieu tornar més immòbil encara

dins la immobilitat regida en vostra mà on fulgura en l'anell la llàntia de l'altà i un resplendor de llum de la diada clara.

JAUME MAURICI.

En la Fulla Artística que repartirem en el número vinent tractarem del «Problema escolar». Anirà il·lustrada amb gravats de les Escolles construïdes per la Mancomunitat de Catalunya, el Grup Escolar «Baixeras» de Barcelona, i altres.

Les gràcies de l'Empordà

Del discurs presidencial dels Jocs Florals de l'Empordà, celebrats a Figueres.

La tramuntana

La quarta gràcia de l'Empordà és la tramuntana, parlant amb perdó. Tant si ve de Canigó com si baixa de Recasens, o bé dels colls de Panissars o de Banyuls, la tramuntana esbandeix el cel, purifica l'atmosfera i presenta les arestes de les coses a la més clara percepció dels nostres sentits. L'empordanès la tem, perquè encara és més franca i més valenta que ell; mes al cap de temps de no sentir-la cantar alegre i esbojarrada, oprimit per la boira i la congoixa, la desitja i l'enyora. Runes d'Empúries la grega, no fou la tramuntana la que us va colgar? Contra ella enristra el pagès els ceps de la vinya i el vell cerca el recés solet per resguardar-se'n. Quantes vegades he sentit els seus bruels de dalt estant del serrat de la creu en el camí de Terrades, mentre al coll del Portús es llevava la polsaguera del seu galop. El cor s'oprimeix pensant en les esperances perdudes pel flagell d'aquella fúria escabellada que picola les gemotes tendres de les tòries, i espolsa el garró de les oliveres, i ajeu els blais i les altes usurdes, i aixeca núvols d'arena en les platges del golf. Mes tant se val: serà una gràcia temible, si voleu, però si no fos la tramuntana ni vosaltres els empordanesos seríeu tal com sou, ni aquesta plana fora l'Empordà.

La tradició clàssica

La cinquena gràcia de l'Empordà és la intensa vitalitat de la seva tradició clàssica. Els grecs de Rodes i d'Empúries han estès les seves colònies per tota la planúria, i així, en l'ànima empordanesa, per la claredat de la concepció, per l'harmonia arquitectònica de la forma, per la lògica del pensament i pel realisme en la interpretació de l'art i de la vida, hi ha el llevat d'aquell equilibrat humanisme que va manifestar-se noblement en els Diàlegs de Plató i en les estàtues de Praxitel. Encara avui, com en els temps de Roma, l'organització del treball agrícola fa persistir les Viles patrimonials tot a l'entorn de la Ciutat, amb la qual constitueixen una sola economia rural, i de segur que són les mateixes agrupacions romanes les que al cap de dos mil anys segueixen menant els camps a Vilasacra, Vilafant i Vilatenim, a Vilabertran, Vilarigi Vilacolum, a Vilademà, Vilamalla i Vilamaniscle, a Vilanant, Vilamacolum i Vilajuiga. La tradició clàssica és tan persistent aquí, que regirant la terra s'han trobat les muralles gregues d'Empúries i han pogut redreçar-se les columnes dels porcos, les ares dels tem

ples i les estàtues dels déus, entremig de l'esplendidesa dels mosaics, de les màquines de guerra i de les joies d'or.

El campanar de Sant Miquel

La novena gràcia empordanesa és el campanar romànic de Sant Miquel de Fluvià. Les belles proporcions de l'antic cloquer, l'humil harmonia del seu conjunt, l'aparell més perfecte de la seva construcció, així com l'elegància de les arquacions lombardes, l'han fet senyalar com una de les obres arquitectòniques més genials de Catalunya la vella. Així que passes el Fluvià, ja et guaiten les finestres de la vella torre benedicteïna, enfonsades i fosques, com uns ulls cansats de plorar, i, quan t'entornes, el seu aspecte sentimental de soca morta, per on puguen les eures, escontonada pels impropis del temps i ablanida de molsa, t'oprimeia el cor amb malinco-nica recança.

PERE COROMINAS

Per l'autonomia municipal

Una vegada més el sentit polític dels homes nacionalistes ha triomfat esplendorosament amb l'aprovació unànime pels consellers de la ciutat de Barcelona de la memòria que dirigeixen al govern en sol·licitud de què sia apressada la presentació d'un projecte de llei que vingui a modificar per a les grans poblacions el règim a què estan sotmeses, complint així l'anunci que en feia la llei orgànica municipal de l'any 1877, i en qual memòria s'hi expliquen les bases damunt les quals ha de desenrotllar-se la reforma.

Clarament ens indica el fet d'obtenir la conformitat de tots els grups consistorials la demanda de l'autonomia per a les ciutats de més de cent mil ànimes, com van fent via les corrents autonomistes i com ni els seus més declarats enemics gosin oposar-se als unànimes desitjos de l'opinió veritable. Constatem amb joia semblant coincidència i més encara les orientacions que han senyalat els partits catalans defensant la vera democràcia quan demanen l'elecció directa pel poble dels Alcaldes i l'aplicació de la representació proporcional enfront de l'actual inorgànica divisió per districtes que el partit lerrouxista vol mantenir a tota costa.

En l'ordre de l'hisenda comunal, ja que no pot fixar els impostos que li pertocuen, rotundament s'afirma que han de desaparèixer de les seves càrregues el *cupo* de consums, el contingent provincial i el *cupo* de pressions.

S'estableixen com a poders del Municipi, el legislatiu, representat per la totalitat dels consellers reunits en assemblees trimestrals, l'executiu a càrrec de l'Alcalde i un Consell de deu membres, i per fi el judicial que es modifica en part abans d'entrar-se en la via contenciosa-administrativa.

Es de creure que aquesta reforma tindrà ben aviat estat parlamentari i amb la seva aplicació, una vegada convertida en llei, durà a la Comtal Ciutat per viarans de nou espandiment, preparant també la reforma urgent dels petits municipis.

Unes noces

En la casa pairal de la família de Vinyals, a Flassà, varen contraure matrimoni abans d'ahir la gentil i virtuosa senyoreta Na Carme de Vinyals de Font i el nostre estimat amic don Santiago Masó i Valentí, advocat i diputat a Corts per Vilademuls.

Les noces foren efectuades en la capella pública de la casa, i va donar la benedicció als contraents el M. I. senyor Doctor don Anselm Herranz, canonge magistral d'aquest Cabildo, havent rebut demés els nuvis la benedicció especial que els atorgà per al seu matrimoni Sa Santedat Benet XV.

Apadrinaren a la núvia el seu germà don Bonaventura de Vinyals, i al nuvi la seva senyora mare Dòna Paula Valentí, viuda de Masó.

Foren testimonis de les noces per la núvia don Ramon Adroer, propietari, don Benet Adroer, hisendat i advocat, i el Doctor don Josep Maria Pérez Xifra, ex-senador del Regne; i, pel nuvi, don Manuel Aragó, advocat, don Francesc de Foxà, hisendat, i don Josep Sambola i Clapés, hisendat i conseller.

Després de la cerimònia, els convidats, que ho eren tan sols els més aprop parents de les famílies dels contraents, foren obsequiats per la senyora mare de la núvia, Dòna Dolors de Font, Vda. de Vinyals, i el germà de la núvia, Don Bonaventura, amb un esplèndid banquet.

Els senyors Masó de Vinyals sortiren en l'express de la tarda, començant un viatge per Espanya.

Felicitem cordialment als recent casats i a les seves famílies respectives, desitjant que la benedicció de Deu sigui fecunda en gràcia i felicitat per a la nova llar que varen crear.

LLIBRES

PER LA LLENGUA CATALANA, de N'Enric Prat de la Riba. Publicacions de «La Revista», Barcelona.—1 pta.

Sota aquest títol de coincidències acaba de sortir de les premses catalanes, formant el número I de la Col·lecció d'Estudis Polítics de les publicacions de «La Revista», un llibre enfortidor on hi són aplegats diversos treballs del Mestre Prat de la Riba, tributats a la nostra llengua. No ens escau parlar ara de l'encert amb què l'altíssima publicació «La Revista» ha inaugurat un nou aspecte de la seva biblioteca, oferint al públic català un nou llibre de doctrina fonamental sobre el nostre problema nacionalista. Saludem tan sols avui l'aparició del llibre pòstum d'En Prat de la Riba, continuació de la trajectòria ascendent de la seva obra augusta, que encara avui ens guia en l'orientació per ell assenyalada, i en les paraules del qual haurem de trobar-hi sempre la més justa defensa de tots els caires del nostre problema.

Aquell llibre constitueix el testament d'En Prat de la Riba del qual unes mans piadoses i tremoloses de veneració en fan present al públic català per a que es fortifiqui en les seves admirables ensenyances i per a meditar, tenint-lo obert davant dels ulls, el valor nacionalista de les diverses dates que porten els documents que hi són aplegats, en la impulsió del qual valor tants i tants esforços hi va dependre el Mestre.

El primer document que obre l'atenció del lector la importància del llibre és la cèlebre polèmica sobre la llengua catalana que En Prat sostingué amb «Clarín» de «La Renaixença» estant.—Any 1896.—Es el primer símbol del llibre: la llengua nostra debatent-se encara de l'ambient ofegador a què volien reduir-la els

seus enemics. En Prat de la Riba posa en aquesta polèmica tota la seva fè abrasadora al servei de la seva magnífica argumentació, alçant a la llengua catalana la defensa més raonada, enèrgica i vibrant, justa i serena que d'ella mai haguem nosaltres llegit.

El document que clou el llibre és el «Missatge del Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya a l'Excel·lentíssim senyor President del Consell de Ministres en defensa dels drets de la Llengua catalana».—Any 1916.—Un altre símbol: la llengua nostra, que en el document que obre el llibre es manifestava en l'estat pubescent de la seva renaixença, s'alça aquí amb tota la grandiositat de la seva situació actual, i en nom d'una cultura ascendent, d'un fet polític ja indestructible, i com a penyora de la primera unitat de la Pàtria, reclama dels poders de l'Estat el lliure desplegament de les seves activitats, i presenta el fet esplèndid de la VOLUNTAT catalana en reclamació de tots els drets que pertocuen a la nostra llengua, «autenticada per tots els orgues d'expressió de la voluntat popular que la Constitució regula».

Aquest és el llibre pòstum d'En Prat de la Riba que nosaltres voldríem veure en tots els llocs dels patriotes al costat dels seus altres llibres doctrinals. La paraula del Mestre és una estimulació constant de les nostres energies; és una deïu inextinguible de viva llecor nacionalista, i una exacta ponderació de tota l'amplitud del nostre fet espiritual i del nostre problema polític.

L'OFERENT.

Junta de Protecció a la Infància i Repressió de la Mendicitat

Després de les acurades ressenyes de la Festa de la Flor publicades en els periòdics d'aquesta ciutat, resta solament a aquesta Junta l'agradós deure de comunicar-ne a nostres conciutadans el resultat que, descomptades les despeses inherents a l'acte celebrat, és com segueix:

| | Pessetes |
|---|----------|
| Total recaudat en metàl·lic | 2713'— |
| DESPESES A DEDUIR: | |
| Treballs fuster per a instal·lació taules | 18'— |
| Satí de cotó per a bosses | 13'40 |
| Repasar i planxar teles decoració taules | 6'— |
| Cintes de seda per a bandes | 72'40 |
| Impressió cartells | 20'— |
| Impressió bandes i bosses | 18'50 |
| Confecció bosses i cordons | 7'50 |
| Compra de dos mil clavells | 66'— |
| Import del lonx ofert a les senyorettes | 200'— |
| | 421'80 |
| | 2713'— |
| Líquid per a la Junta | 2291'20 |

Falaguer ha estat, doncs, el resultat de la Festa, i el mèrit correspon principalment a les gentils damiselles que en foren l'ànima; encara que pugui doldre a llur modestia, la Junta de Protecció a la Infància i Repressió de la Mendicitat, al remeiar-les per tan valiosa cooperació, s'honora en donar a continuació els noms de totes les que hi prengueren part: Designades per l'Excm. General Governador del Castell de San Ferran en representació de sa guarnició: Srtes. Pilar Escasí, Pilar Sanpedro, Bienvenida Herranz, Mercedes Ossorio, Angeles Ros i Lolita González; pel Casino Menestral, Senyorettes Angeleta Saseras, Lluisa Font, Anita Estela, Elvira Canadell, Joaquina Trias, Angeleta Cruset, Maria Quera i Maria Forcada; pel Liceu Figuerenc, Srtes. Mercè Vandellós, Pilar Portabella, Maria Luz Brusola i Maria Núñez; per La Erato, Srtes. Gertrudis Fuster, Marguerida Vidal, Maria Costa, Agnès Sa-

gols i Consol Pons; per el Sport Figuerenc, Srtes. Anita Guillaumet, Aurèlia Guillaumet, Paqueta Moradell, Maria Trayer, Claretta Ros i Pilar Massot, i designades per la Junta, Srtes. Pepita Alvarez, Maria Pou, Llúcia Fàbrega, Caterina Sierra, Monserrat Salleras, Adelaida Marimont, Carme Soler, Carme Puxàn, Carme Casals, Patro Romero, Marguerida Oliveras, Pilar Delriu, Elvira Monegal, Paqueta Vidal, Pura Comet, Matilde Guerrero, Montserrat Alonso, Caritat Martín i Adela Rowe.

Així mateix havem d'expressar nostre agraïment a don Carles Casades, donant de les petites flors blanques repartides; als joves senyors J. Zarandona, A. Cusi, E. Jaume, J. Bisbal, J. Pagès, C. Massot, I. Junyer, A. Gumbau i F. Quijada que s'uniren a la Junta per atendre a les senyorettes captives; als senyors Cusi, Pagès, Bisbal, Jaume i Salleras que galantment cediren llurs autos per acompanyar-les als llocs de reunió, i per fi als senyors Pichot, Monegal, Gou, Colls, Vidal, Montada, Salleras i Senillosa que es despen-gueren de les flors de llurs jardins per a la Festa.

A tots aquells que directament ens ajudaren, a Figueres tota que coadjuvà amb tant d'entusiasme a aquesta festa de caritat, a tots, repetim, grans mercès.

LA JUNTA DE PROTECCIÓ A LA INFÀNCIA I REPRESSION DE LA MENDICITAT.

Figueres, 14 Maig 1918.

El trouaire

Abans, al temps de l'antigor, diu que el bon trouaire de la nostra terra anava sempre de comarca en comarca, de poble en poble, cercant un castell feudal davant del qual endreçar un lai d'amor. Portava l'harpa penjada a l'esquena, i el pensament fit en la volta blava del cel pensant a l'ensem en flors i ocells, en princeses encantades i en altres desencantades. Anava a peu, car així, caminant més poc a poc, tenia més temps de meditar lentament i aprofitar-se per a ses fantasies de les impresions de la natura en sos plans i muntanyes i de les del cel amb ses clapaves i ennuvolades.

Diu que els seus ulls eren fondos de poc dormir, ses carns eren flaques de les obligades abstinències i dejunis naturals, son pas era lent de por de perdre's en vies per ell desconegudes; però sa veu era angelical i les cançons que, inspirat, de son cor eixien eren com un sospir de serafí enamorat des dels primitius jorns de la Creació.

Anava de poble en poble; però als pobles no hi entrava pas el trouaire: no es movia del portal i és allí on demanava pel senyor de la rodalia.

El trouaire no hi entrava pas als pobles habitats per gent enc que cristiana o jueua o mora car ell no volia pas contaminar-se amb la prosa d'una munió de gent profana, viciada, prosaica.

Ell tot lo més penetrava en els sagrats claustres d'un convent de servents de Deu, nomenats per llur virtut, per llur saviesa o per llur amor a l'art de la paraula. Entrava al convent per reparar les forces que anant pel món havia perdudes; a l'entrar-hi, demanava pel P. Abad, i amb tota reverència s'agenollava a ses plantes, demanant-li, com a representant de Crist, perdó per ses culpes. L'Abat jamai va negar aquest consol a la seva ànima i no eren poques les voltes que el bon trouaire no en sortia més de les parets del claustre. Se convertia de cantor de la gentilesa, en rossinyol del Senyor Déu.

A vegades l'Abat no podia perdonar les faltes de l'arrepedit trouaire, i era llavors que aquest tenia d'empendre la ruta fins a Roma per a demanar-ne perdó a l'únic qui pot perdonar tots els pecats per grossos que siguin.

Però altres vegades el trovaire sortia del convent arrepenedit i perdonat, purificat com el cel després de la tempesta, i dret del monestir s'encaminava al castell feudal objecte dels seus romàntics amors i és allí i és llavors que el seu lai passional era el més sentit, més tendre, més angelical.

Avui, de trovaires, ja no n'hi han pas en la nostra terra; llurs cançons ja no ressonen pels camps ni són recollides per les formoses dels castells... I avui tampoc hi han castells.

J. SANS-FERRÉ.

NOTES AGRÍCOLES

Als propietaris de l'Alt Empordà

Procureu conrear el bruc en els vostres boscos, ja que és una de les plantes de major valor, desconegut per vosaltres, que actualment us l'estan explotant persones exòtiques al vostre país.

**

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

DIRECCIÓ D'AGRICULTURA

Com es pot estalviar sofre

1.^a—Per l'ús de les màquines d'ensofrar, adés gastant sofre groc, adés amb sofre negre i groc barrejats, es fa un estalvi de sofre repartint-lo millor en forma de boira i estenent-lo arreu.

2.^a—Afegint sofre negre com a cosa d'un quilo per portadora al sulfat de coure amb la calç corresponent. La quantitat que es pot posar de sofre negre, la indicaran els polvoritzadors. Es recomana posar el sofre negre dintre un sac perquè l'aigua disolgui la part soluble i restant l'impòsit dintre el sac. Fent-se així la quantitat de sofre negre que es pot afegir al sulfat de coure és més grossa, sense tapar els polvoritzadors.

3.^a—Afegint sofre groc al sulfat de coure amb la calç corresponent. Perquè el sofre groc es mulli i no nedi, s'aprofita l'escalfor de la calç quan s'amara, afegint-hi el sofre groc passat per un sedàs i remoyent la barreja fins que resulti com una crema de color blanca-groga. Es poden posar de 1 a 2 quilos de sofre groc per carga.

4.^a—Afegint polisulfur (sofre líquid), al sulfat de coure i la calç corresponent. La fórmula recomanada és:

Sulfat de coure 2 quilos
Calç fins a neutralitzar (paper blanc de fenolptaleïna passa a vermell).
Polisulfur (Sofre líquid). 3 a 4 litres.
Aigua. 100 a 120 »

5.^o—El polisulfur és convenient que sigui fabricat pels Sindicats Agrícoles, a fi que resulti econòmic i garantit. L'Associació, sempre necessària, ho és igualment aquí. Els vinyaters hauran de recollir-lo del Sindicat abonant el preu de cost.

6.^a—Els polisulfurs hauran d'ésser guardats fóra de l'aire. Bombones, gerres, botetes, bocois, són bones eines.

7.^a—Els polisulfurs, no es deuen barrejar al sulfat fins al moment d'usar-los.

8.^a—Els tractaments fets afegint sofre negre, sofre groc o polisulfurs al sulfat, deuen arribar arreu, mullant pàmpols, sarments i sobretot els RAIMS. Procureu mullar la part de sota del pàmpol.

9.^a—Esfaran a *lmenys tres tractaments*. Un de primerenc al brotar, un altre abans de florir i un altre després de florida. L'estat de la vinya ens dirà si cal fer-ne més. Jo aconsellaria fer-los a cada sulfatada, sobretot en aquells trossos i en aquelles vinyes més perjudicades per l'oidium (malura vella).

10.^a—Procureu tenir una petita reserva de sofre per si arribant al juliol o agost fos necessari reseguir algun raïm, on el suc no hagués arribat. Mes, tenint la

pampolada neta, molt haureu estalviat de malura i de sofre.

11.^a—Renteu ben bé les màquines; no hi porteu mai sofre líquid, ni les deixeu plenes de suc.

12.^a—En cas d'invasió de mildiu el tractament més eficaç és sulfat de coure sol (de sis a vuit unces per portadora de mitja carga, segons el temps) mullant sobretot el raïm. Si observeu quelcom de malura feu reseguir el fruit amb sofre groc o barreja de sofre groc i negre.

13.^a—Com a assaig convindria que es tractessin uns ceps a cada vinya reduint el sulfat de coure a la meitat, o sia un quilo; calç, fins a neutralitzar; 3 a 4 litres de sofre líquid, i aigua de 100 120 litres. L'economia de sulfat que això representaria ens paga sobrerament la possibilitat de perdre uns raïms en el cas que la prova no donés resultat.

14.^a—Feu assaigs; consulteu-nos els vostres dubtes; feu-nos arribar les vostres temences. És possible que alguns tinguin desenganys; el sofre en póls, el sulfat de coure en donen encara; ningú pensa en deixar-los, hom procura usar-los millor i més a temps. Feu així mateix amb els procediments que us recomanem, i no temeu.

JOSEP M.^a VALLS.
Enginyer-Director

Barcelona, abril, 1918.

Les publicacions de l'Editorial Catalana

D'ACÍ D'ALLÀ

No ens ha sorprès, sincerament parlant, la perfecció tipogràfica de què és model el nombre 5 d'aquest «magazine», aparegut ara. Ja el nombre anterior n'era bona mostra que va valdre a l'«Editorial Catalana» calorosos elogis de tots indrets, i ara no farà més que refermar la consideració obtinguda.

Un amic, poeta admirable, ens ha dit: Aqueix «D'ací d'allà» ja pren el caient de les famoses revistes que ens vénen de lluny». I és ben de debó. Amb el darrer nombre a les mans fruïm la impressió placida i agradossíssima que les publicacions angleses i alemanyes ens fan, i que ens donaren l'obsessió de tenir-ne de semblants a casa nostra. Aquest «D'ací d'allà» devé de mica en mica la revista que ens escou.

El present nombre porta una artística coberta de Darius Vilàs, molt ben sentida i molt ben dibuixada. Els nombrosos gravats de l'interior, la disposició d'aquests, els motius decoratius, tot ve denotant un gust exquisit i produint una immillorable sensació.

La part literària conté el següent sumari:

«Dels primers Jocs Florals», per Carles Capdevila; «De l'Isle Soler, comediant», per Toy; «En Jaume el Conqueridor i l'orenetà», per Jaume Massó i Torrents; «Els nostres jardins», per Flama; «La desventura de Mozart», per F. Lliurat; «John Redmond», per A. Rovira i Virgili; «El cas singular del doctor Jekyll i el senyor Hyde» (continuació), per R. Ll. Stevenson; «El director en el cinema», per S. M. V.; «Els infants i la guerra», per Carles Rahola; «El Fakir» (rondalla indiana) per Carles Tenip; «París i les modes» per A. M.; «A l'hora del tè», per Georgina; «Crònica catalana» per X.; «Crònica estrangera», per A. Rovira i Virgili.»

NOTICIARI

Finalment han sigut col·locades les plaques que porten el nom del gran poeta En Joan Maragall en el carrer abans nomenat de la Presó que per acord de l'Ajuntament es dedica a la memòria del gran cantor de la nostra terra.

**

Prometen ésser lluides les festes religioses i profanes que amb motiu de la diada de Sant Baldiri seran celebrades en la nostra ciutat en la Iglésia que porta el nom del Sant i en el carrer Nou adjunt, reviscolant-se així un poc la tradició de aquells festeigs de tan gran record.

**

Un estol de joves de Sant Feliu de Guíxols que amb el nom d'«Agrupació Romea» venen dedicant-se des de fa ja un quan temps a l'art dramàtic, tenen projectada una excursió a aquesta ciutat per a demà, dia de Pasqua, com a coronament als èxits obtinguts per l'esmentada agrupació en la finida temporada d'hivern.

**

En l'Abril darrer, la Caixa de pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha rebut imposicions per Ptes. 4.802.655'25, ha pagat retorns d'estalvi, termes mensuals de pensió i capitals diferents reservats, per Ptes. 3.245.897'65 i ha obert 2658 llibretes noves, corresponent a la Sucursal de Figueres:

Imposicions: ptes. 104.887'70
Retorns: » 49.544'15

i 53 llibretes noves.

**

Ha pres possessió del seu càrrec d'oficial de Telègrafs en l'oficina d'aquesta ciutat el nostre benivolgut amic En Francesc Vilanova Arolas, qui felicitem cordialment.

**

Per a primers del mes entrant s'anuncia el debut en el Teatre «El Jardín» de la Companyia Dramàtica que dirigeix el primer actor Sr. Morano.

**

Ens veiem forçats a retirar d'aquest número, per manca d'espai, unes notes signades per «L'Oferent» sobre el recent llibre de Na Andree Bruguière de Gorgot «Dins les ruïnes d'Empúries», posat en versos catalans per Na Maria-Antònia Salvà. En el número vinent, s. a D. p., les publicarem en la secció corresponent.

**

L'Ateneu Empordanès de Barcelona està organitzant un Festival Benèfic al Parc Güell pel dia 2 de Juny, el producte líquid del qual serà destinat a repartir als obrers de nostra indústria suro-tapera que tan greument es ressenten de la crisi produïda per la guerra mundial.

A tan simpàtica festa hi pendran part les més famoses cobles de l'Empordà i altres elements artístics de la comtal ciutat.

Anirem publicant quantes noves rebem del esmentat Festival per l'interès que no dubtem desperta en nostra comarca.

A l'ensems el dia 29 corrent el mateix Ateneu inaugura la galeria d'empordanesos il·lustres amb el retrat de l'il·lustre Monturiol en qual acte l'il·lustrat publicista figuerenc Sr. Puig Pujadas donarà una conferència sobre l'obra de l'inventor de l'ictineu.

REGISTRE CIVIL

Del dia 11 al 17 de Maig 1918

Naixements

- » 12.—Emília Cavallé Ferrer.
- » 14.—Concepció de Torres Fernández
- » 15.—Enric Fàbrega Rebarter.
- » 17.—Joaquim Caixàs Gironella.

Matrimonis

- » 11.—Genar Gil Guerra, amb Rosa Agut Clausell, solters.
- » 11.—Guillem Lafont Caplán, amb Andima Joana Latour Darrassen, solters.
- » 11.—Lluís Puig Lloveras, amb Maria Lafont Caseaux, solters.
- » 16.—Josep Gratacòs Rovira, vidu, amb Dolores Terrats Bech, soltera.

Defuncions

- » 12.—Maria Vidal Ayats, 80 a., v.
- » 14.—Antònia Mitjavila Auget, 74 a., vidua.
- » 14.—Marguerida Albert Coll, 19 m.
- » 15.—Damàs Aznar Nuez, 35 a., s.
- » 17.—Francisca Guitart Guanter, 58 anys, v.

Hi han diverses quantitats de 1.000 a 25.000 pessetes per disposar, que es prestarien en hipoteca i en bones condicions.

Dirigir-se a J. Ll. en la Redacció del periòdic.



Gran Novetat

Conklin's

Ploma-Font de Omplidora

Automàtica

NO DEGOTA

GARANTIDES CINC ANYS

De venda: En la Impremta d'aquest periòdic.

GRAN NOVETAT

Josep Sans i Roquer
ADVOCAT

Gestiona i tramita els préstecs del

BANC HIPOTECARI

d'Espanya amortitzables i al 5% anyal.

Cervantes, 25 baixos, (abans S. Pau)

FIGUERES

PLANXADORA en fa falta una en la «Camiseria Coll», Plaça de la Constitució. Guanyarà 1'50 pessetes diàries.

VIDA D'HEROI

Narcís Monturiol

Inventor de la navegació submarina

per

J. PUIG PUJADAS

Prefaci de N'Ignasi Iglesias

De venda en les principals llibreries

Preu 5 pessetes

COL·LEGI-ACADEMIA

«MONTURIOL»

Cursos d'anglès, francès, alemany i italià, a càrrec de dos il·lustrats professors, titular un d'ells i ex-profesor d importants Col·legis i Liceus de França i Alemanya.

Lliçons de Taquigrafia per un entès professor.

Ensenyança de la Teneduria de Llibres i pràctiques de comerç.

Exàmens públics d'aptitud i exposició de treballs a fi de curs.

Les ensenyances són donades per procediments actius, pels quals l'alumne pren part activa en son ensenyament.

Tip. Josep Trayter, Cervantes, 13 - Figueres

CLINICA DEL DOCTOR J. POCH I ESTER

Especialista en les Malalties de la **GOLA, NAS i OïDES**

MEDECINA GENERAL

Consulta diària de 10 a 1

Caamaño, 6, FIGUERES

TOS

REFREDATS, TRANCASSO, OFEC, BRONQUITIS, CATARRO de les criatures.

Se cura i alivia sempre prenent l'

Sixarop Pectoral Ferrán



REGENERADOR DEL CABELL
LOCIÓ CAPILAR **FERRÁN**
EXQUISIDAMENT PERFUMADA

Hermoseja el cabell; evita i deté sa caiguda.

VACANT

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

REPRESENTANT EN BARCELONA i MADRID

CARRER DE LA FORSA, 8. 1.^{er} - GIRONA

TELEFON INTERURBÀ NUM. 40

SOFRE LIQUID "RADIUM"

Preparat per la casa C. HANPOLD

a base de polisulfur - Amb notable estalvi sobre el sofre en pols - L'Escola de Viticultura i Enologia de Reus el recomana per a combatre la MALURA

de les vinyes

Agent: **Sebastià Miró - Tamarit, 99, Barcelona**

— Telèfon A-5371 —

KUSMA

MEDECINA SENSE PARIOR PER A L'ESTÓMAC
en les malalties del qual hi exerceix una poderosa i benefactora influència, essent qualificat per milers de metges com el SUPREM AGENT PER EXCELENCIA PER A LA CURA MES POSITIVA I EFICAÇ de les afeccions d'aquest aparell.—Demani's per farmacies i Drogueries.

Dipòsit exclusiu en la **FARMACIA FERRÁN**, Pujada del Castell, 6
FIGUERES

J. FERRAN GALTER

BANQUER

COMPRA i VENDA AL COMPTAT i A TERME DE

PAPER SOBRE L'ESTRANGER

CANVI DE MONEDES

PRÉSTECES SOBRE VALORS i MERCADERIES

COMPTES CORRENTS : DESCOMPTES : VALORS

CUPONS i DIPÓSIT

Carrer de Vilafant, 2 i 4-FIGUERES

Fàbrica de glaç i Cambra Frigorífica

Per a detalls i condicions dirigir-se a la Fàbrica

Carrer de la Concepció, 17. (Telèfon 71) - FIGUERES

ALT EMPORDÀ

Periòdic setmanal nacionalista

Redacció i Administració: Cervantes, 1, pral.-Telèfon n.º 32

FIGUERES

Política: Vida ciutadana.

Preus de subscripció: { A Figueres: 1'00 pta. trimestral
Per fóra: 1'50 » »

A Figueres se trobarà de venda en la Llibreria d'En Josep Masdeval carrer de Palau.

En l'Administració del setmanari hi són admesos anuncis.